

РЕШЕНИЕ

№ 7556

гр. София, 04.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав,
в публично заседание на 07.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **9090** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на Г. Л. М., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], срещу заповед № РД-04-02-3414/24.08.2023 г. на заместник-районен прокурор, изпълняващ длъжността административен ръководител на Софийска районна прокуратура, с която е разпоредено да не се актуализира, считано от 01.04.2023 г., трудовото възнаграждение на Г. Л. М. на основание решение на пленума на Висшия съдебен съвет (ПСВВ) по протокол № 9/06.04.2023 г., по т. 2.
С жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на оспорваната заповед поради противоречие с материалноправните разпоредби, целта и духа на закона. Твърди се, че същата е в пряко противоречие с § 46 от Закона за изменение и допълнение (ЗИД) на Закона за съдебната власт (ЗСВ) в редакцията от ДВ, бр. 32 от 2022 г., в сила от 28.07.2022 г., изм. с решение на КС на РБ – ДВ, бр. 56 от 2022 г. Жалбоподателят поддържа, че с посочената разпоредба е въведена забрана за засягане на придобития ранг и размер на възнаграждението на магистратите към момента на закриване със закон на специализираните съдилища и прокуратури. Счита, че в резултат от атакувания акт, с който не е актуализирана заплатата му, на практика е понижен от прокурор в Специализирана апелативна прокуратура в прокурор в районна прокуратура, без да е наказван, без да е участвал в конкурс за назначаване в районна прокуратура и без решение на В. в този смисъл. Сочи, че процесната заповед дори не е мотивирана от правна страна, тъй като не се излага конкретното правно основание

защо спрямо него не е приложим § 46 от Закона за изменение и допълнение на Закона за съдебната власт. Моли да бъде отменена същата. Претендира направените по делото разноски.

В съдебно заседание по делото жалбоподателят се явява лично. Поддържа жалбата по изложените в нея доводи и моли да бъде уважена. Претендира присъждане на разноски за платена държавна такса.

Ответникът – административен ръководител – районен прокурор на СРП, не се явява и не се представлява в съдебно заседание. Оспорва жалбата с писмено становище от 17.10.2023 г. Намира същата за неоснователна и недоказана. Излагат се аргументи, че § 46 от ПЗР на ЗИД на ЗСВ се прилага в случай на преназначаване в равен по степен орган на съдебната власт, какъвто не е настоящият по отношение на Г. М., който е заявил желание да бъде преназначен в орган на съдебната власт от по-ниска степен, а именно Софийска районна прокуратура.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител по делото и не дава становище по жалбата.

Административен съд София град, III отделение, 70 състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

По делото е безспорно, че Г. Л. М. е заемал длъжността прокурор в апелативна специализирана прокуратура, с ранг „прокурор във ВКП и В.“, а след влизане в сила на ЗИД на ЗСВ - ДВ. бр.32 от 26 Април 2022 г., на основание § 45, ал. 2 и § 46 от ПЗР на ЗИД на ЗСВ, по негова молба е преназначен на длъжност „прокурор“ в Софийска районна прокуратура, със запазване на придобития ранг и размер на възнаграждението, с решение на пленума на В., прието на заседание, за което е съставен протокол, приложен по делото на л. 23, по т. 4.7.

Съгласно протокол № 9/06.04.2023 г. от проведено заседание на ПВСС по т. 2 от дневния ред относно „Бюджет и финанси“ ПВСС е приел решение, че преназначените магистрати по § 44, ал. 1 и § 45, ал. 1 и ал. 4 от ПЗР на ЗИД на ЗСВ запазват размера на придобит ранг и размера на възнаграждение съгласно § 46 от ПЗР на ЗИД на ЗСВ до следващи изменения на възнаграждението за длъжност и/или ранг, което следва да отговаря на заеманата от тях длъжност и е определено с Таблица № 1 на В. за определяне на максималните основни месечни работни заплати на съдии, прокурори и следователи.

Считано от 01.04.2023 г. е влязла в сила актуализирана таблица № 1, с която са определени максималните възнаграждения за основна заплата и ранг на съдии, прокурори и следователи, утвърдена с решение на ПВСС от 17.08.2023 г. по т. 4.1. от протокол № 22 на заседание на ПВСС от същата дата.

С писмо изх. № 346/2020 г. от 21.08.2023 г. на администрацията на Главен прокурор на РБ административните ръководители на прокуратурите в РБ са получили извлечение от протокол № 22, т. 4 от заседание на пленума на В., проведено на 17.08.2023 г., ведно с таблица № 1 на В. за определяне на максималните основни месечни работни заплати на съдии, прокурори и следователи. Във връзка с това писмо е изпратено от административния ръководител на СРП писмо до главен секретар при администрацията на Главен прокурор на РБ с адм. № 2223/13 от 21.08.2023 г., с което се иска разяснение следва ли да бъде увеличено основното месечно възнаграждение на Г. М. – прокурор в СРП, считано от 01.04.2023 г., с оглед на това че в момента същият получава такова в размер на 4 974 лв. и възнаграждение за първи ранг в

размер на 310 лв., а считано от 01.04.2023 г. основното месечно възнаграждение на прокурор в СРП е в размер на 4 154 лв., а допълнителното такова за втори ранг е в размер на 500 лв. С писмо изх. № ГП-2101/2023 г. от 23.08.2023 г. на главния секретар при администрацията на Главния прокурор на РБ СРП е уведомена, че, тъй като размерът на получаваното от М. трудово възнаграждение е по-голям от този, определен за прокурор в СРП с втори ранг, съгласно промените в таблица № 1, приети от ПВСС на 17.08.2023 г., възнаграждението на същия не подлежи на актуализиране съгласно протокол № 9/06.04.2023 г., по т. 2.

Въз основа на горното и при съобразяване на становището на главния секретар при администрацията на Главния прокурор на РБ, административен ръководител – заместник-районен прокурор на СРП – Б. Г., е издал при заместване съгласно заповед № РД-04-02-2820/27.07.2023 г. на административен ръководител – районен прокурор на СРП – Н. З., заповед № РД-04-02-3414/24.08.2023 г., с която е разпоредено да не се актуализира, считано от 01.04.2023 г., трудовото възнаграждение на Г. Л. М. съгласно решение на ПСВВ по т. 2 от протокол № 9/06.04.2023 г. Същата е връчена на адресата на 07.09.2023 г. съгласно саморъчно отбелязване върху нейния хартиен носител, ведно с име и подпис на „Г. М.“.

Заповедта е оспорена по съдебен ред с жалба от Г. М., във връзка с което е образувано настоящото производство.

По делото е приета като доказателство преписката по издаване на акта.

При така установената фактическа обстановка съдът направи следните правни изводи:

По допустимостта:

Оспореният в настоящото съдебно производство акт покрива белезите на индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК, доколкото непосредствено засяга права и законни интереси на жалбоподателя. С оглед на това жалбата е насочена срещу подлежащ на оспорване акт, който е неблагоприятен за жалбоподателя и това обуславя наличието на пряк интерес от оспорването му. Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, видно от отбелязването на датата на връчване върху самия акт, ведно с подпис на Г. М.. Поради изложеното жалбата се явява процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 168 от АПК, извършвайки контрол за законосъобразност на обжалвания акт, съдът не се ограничава с основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените доказателства да провери законосъобразността на оспорения акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Относно компетентността на органа, издал оспорвания акт, съдът намира същия за компетентен. В случая актът е издаден от заместник-районен прокурор, изпълняващ длъжността административен ръководител на Софийска районна прокуратура съгласно заповед за заместване РД-04-02-2820/27.07.2023 г. на административен ръководител – районен прокурор на СРП – Н. З., заемаща тази длъжност от 03.12.2020 г. съгласно представен по делото акт за встъпване в длъжност на л. 11, в чиято структура Г. М. е назначен. На основание чл. 140, ал. 1, т. 1 от ЗСВ административният ръководител на районна, окръжна, военно-окръжна, апелативна и военно-апелативната прокуратура организира и ръководи дейността на съответната прокуратура, а съгласно т. 2 от с.з. той назначава и освобождава служителите в нея,

следователно е орган по назначаването по смисъла на Закон за държавния служител. По аргумент от разпоредбата на чл. 30, т. 3 от Закона за държавния служител последният е длъжен да изплаща по установения ред и в срок заплатата на държавния служител. Следователно процесната заповед е издадена от компетентен орган.

Актът е издаден в писмена форма и съдържа всички законоустановени реквизити съгласно чл. 59, ал. 2 от АПК, включително подробни мотиви с изложени фактически и правни основания.

Не се установяват допуснати процесуални нарушения при издаване на заповедта, включително такива водещи незаконосъобразността ѝ на самостоятелно основание.

Разпореденият с процесната заповед отказ за актуализиране на основната месечна заплата на жалбоподателя е мотивиран с утвърдената на заседание на пленума на В. Таблица № 1 за определяне на максималните основни месечни работни заплати на съдии, прокурори и следователи. Съгласно същата основното месечно възнаграждение на прокурор в СРП е определено на 4 154 лева, а за ранг „прокурор във ВКП и В.“ – 500 лв., или общо максимална сума в размер на 4 654 лв. Същевременно до този момент възнаграждението на Г. М., включително след преназначаването му в СРП след закриване на Специализираната апелативна прокуратура, е общо 5 284 лв., от които 4 974 лв. основно месечно възнаграждение и 310 лв. за ранг „прокурор във ВКП и В.“. Следователно получаваното от Г. М. месечно възнаграждение (основно такова и ранг) е по-високо от максималното съгласно приетото от пленума на В. за заеманата от него длъжност.

На основание чл. 30, ал. 2, т. 10 от ЗСВ пленумът на Висшия съдебен съвет се състои от всички негови членове и определя възнагражденията на съдиите, прокурорите и следователите.

Съгласно § 43 от ЗИД на ЗСВ, ДВ бр. 32 от 2022 г., в сила от 28.07.2022 г., изм. - дв, бр. 56 от 2022 г., с влизането в сила на този закон Специализираният наказателен съд, Апелативният специализиран наказателен съд, Специализираната прокуратура и Апелативната специализирана прокуратура се закриват. Разпоредбата на § 45, ал. 1 от с.з. предвижда, че прокурорите от Специализираната прокуратура и Апелативната специализирана прокуратура се преназначават при условията и по реда на чл. 194, ал. 1.

На основание чл. 194, ал. 1 от ЗСВ, в случаите на закриване на съдилища, прокуратури и следствени органи или при намаляване числеността на броя на заетите длъжности в тях съответната колегия на Висшият съдебен съвет разкрива съответните длъжности в друг равен по степен орган на съдебната власт по възможност в същия апелативен район и преназначава на тях без конкурс съдиите, прокурорите и следователите. Разпоредбата на ал. 2 от с.з. сочи, че при взаимно съгласие за размяна на равна по степен длъжност на съдии в друг съд, на прокурори – в друга прокуратура, и на следователи – в друг следствен отдел, и при съгласие на административните им ръководители, те се преместват без провеждането на конкурс с решение на съответната колегия на Висшия съдебен съвет.

В случая е безспорно, че по молба на Г. М. същият е преназначен на длъжност „прокурор“ в Софийска районна прокуратура, със запазване на придобития ранг и размер на възнаграждението, с решение на пленума на В., съгласно извлечение от протокол за проведено заседание, приложен по делото на л. 23, по т. 4.7. от същия.

Съгласно § 46 от ЗИД на ЗСВ, ДВ бр. 32 от 2022 г., в сила от 28.07.2022 г., изм. - ДВ, бр. 56 от 2022 г., на който се позовава жалбоподателят, лицата по § 44, ал. 1 и § 45, ал.

1 и 4 се преназначават, без да се засягат придобитият ранг и размер на възнаграждение.

В настоящия случай горните разпоредби са спазени, като след закриване на Апелативната специализирана прокуратура жалбоподателят М. е преназначен по реда на чл. 194, ал. 2 от ЗСВ по негово желание в СРП, което се потвърждава в жалбата му. Запазен е придобитият от същия ранг, като е преназначен с ранг прокурор във ВКП и В., както и основното месечно възнаграждение, което е получавал до момента на преназначаването.

С оглед на това настоящият съдебен състав намира за основателно възражението на ответника, че горните разпоредби, поместени в § 46 от ЗИД на ЗСВ, се отнасят до случаи, в които магистратите се преназначават в равен по степен съд, прокуратура или следствен отдел. Разпоредбата на § 47, непосредствено следваща тази на § 46 от ЗИД на ЗСВ, ДВ бр. 32 от 2022 г., в сила от 28.07.2022 г., изм. - ДВ, бр. 56 от 2022 г., във връзка с чието приложение е налице спор между страните, пояснява, че лицата, които имат право на основание чл. 28, чл. 50 или чл. 195, ал. 4 да бъдат възстановени на заеманата длъжност преди избора или назначаването им в закритите с този закон органи на съдебната власт и са подали молба до съответната колегия на Висшия съдебен съвет в 14-дневен срок от освобождаването им, се възстановяват на равна по степен длъжност в съответните органи на съдебната власт. В процесния случай жалбоподателят не е преназначен в равна по степен прокуратура, а в такава от по-ниска степен. Съгласно чл. 136, ал. 1, изр. второ от ЗСВ прокуратурата се състои от главен прокурор, Върховна касационна прокуратура, Върховна административна прокуратура, Национална следствена служба, апелативни прокуратури, военно-апелативна прокуратура, окръжни прокуратури, военно-окръжни прокуратури и районни прокуратури. В разпоредбата прокуратурите са подредени по степен. Съгласно същата разпоредба в редакцията от ДВ, бр. 62 от 2016 г., в сила от 09.08.2016 г., тоест преди изменението със ЗИД на ЗСВ, ДВ, бр. 32 от 2022 г., в сила от 28.07.2022 г., прокуратурата на Република България се състои от главен прокурор, Върховна касационна прокуратура, Върховна административна прокуратура, Национална следствена служба, апелативни прокуратури, апелативна специализирана прокуратура, военно-апелативна прокуратура, окръжни прокуратури, специализирана прокуратура, военно-окръжни прокуратури и районни прокуратури. Видно е, че Апелативната специализирана прокуратура е с по-висока степен от Софийска районна прокуратура.

На заседание от 06.04.2023 г. пленумът на В. е приел решение по т. 2 от протокол № 9 от същата дата, че преназначените магистрати по § 44, ал. 1 и § 45, ал. 1 и ал. 4 от ПЗР на ЗИД на ЗСВ запазват размера на придобития ранг и размера на възнаграждението съгласно § 46 от ПЗР на ЗИД на ЗСВ ДО следващи изменения на възнаграждението за длъжност и/или ранг, което следва да отговаря на заеманата от тях длъжност и е определено с Таблица № 1 на В. за определяне на максималните основни месечни работни заплати на съдии, прокурори и следователи. Видно от изложеното, разпоредбата на § 46 от ПЗР на ЗИД на ЗСВ не следва да се разглежда изолирано, а в комбинация с актовете на В. относно размера на възнагражденията на магистратите, съответстващи на заеманата длъжност. В случая възнаграждението на жалбоподателя не съответства на заеманата от него длъжност, а именно прокурор в СРП. Следва да се отбележи, че отказаната актуализация на заплатата на жалбоподателя не нарушава нормата на § 46 от ПЗР на ЗИД на ЗСВ, тъй като същият запазва получаваното до

момента основно месечно възнаграждение и ранг, които ще продължава да получава и занапред, засяга се единствено актуализирането на нейния размер поради гореописаната нормативна пречка – възнаграждението му да не превишава максималното такова за заеманата длъжност. Като се вземе предвид, че не са нарушени правилата за преназначаването на жалбоподателя и същият е бил назначен като прокурор в СРП по негово заявление, като е запазил придобития ранг и получаваното до момента възнаграждение, съдът намира, че с оспорваната заповед на административния ръководител на СРП не е нарушен материалният закон.

Липсва основание да се приеме и че не е спазена целта на закона. Видно от гореизложеното тълкуване на нормативната уредба, в случая нейната цел е да не се влошава положението на магистратите след закриване на органите на съдебната власт, в които са били назначени, след преназначаването им в други такива. Тази цел е постигната с оспорваната заповед, като е запазен размерът на получаваното от Г. М. възнаграждение – основно такова и ранг.

С горните мотиви настоящият съдебен състав на Административен съд София-град намира, че оспорваната заповед № РД-04-02-3414/24.08.2023 г. на заместник-районен прокурор, изпълняващ длъжността административен ръководител на Софийска районна прокуратура, с която е разпоредено да не се актуализира, считано от 01.04.2023 г., трудовото възнаграждение на Г. Л. М. съгласно решение на ПСВВ по протокол № 9/06.04.2023 г., по т. 2, е законосъобразна – издадена от компетентен административен орган, в изискуемата от закона писмена форма, при спазване на процесуалните правила, материалноправните разпоредби и целта на закона. Поради изложеното жалбата срещу нея е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

По разностите:

Предвид изхода на делото и липсата на заявена от ответника претенция за присъждане на разности, съдът не следва да се произнася по тях.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, Административен съд София-град, III- то отделение, 70-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г. Л. М., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], срещу заповед № РД-04-02-3414/24.08.2023 г. на заместник-районен прокурор, изпълняващ длъжността административен ръководител на Софийска районна прокуратура, с която е разпоредено да не се актуализира, считано от 01.04.2023 г., трудовото възнаграждение на Г. Л. М. съгласно решение на ПСВВ по т. 2 от протокол № 9/06.04.2023 г.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ:

